ninne fis and ka temâ hobese ärâ. aga pee tükki nahka
mes temâ hobese eest fai pand tema karmani ja lätz ärâ,
aga pee wei hobese suringa sätte, ja suringas sitt
tulâ säigekarempas wäimehes.

Ja suringas nakkas ka seest wäsast arwer
jaama, ja üttel ödangal sui käis magama olli kämnis
fis lätz suringa sunni wäimehi ja tütrüd käema
kuis nemâ magohase, lätz edimatse mano, pee lanemp
piirsahi wasudi pääl, ja ohist ikz aladi abe mo jalatsen
kes aü walutse fis lät töiga mano pellel palap
üts tõrwa sündi pähitsis tõne jalutsis ja efi ohip
ok mo förmehene kes nüi walutse. — ja fis lät kolmas
ta neano. pellel ka palap tõrwe sündi pähitsis, ja
jalutsis aga efi ohis ja kaipap naisele ikz jagatse
ok mo pälgsen kes nü ülelüija walutse. — sinek nüüd
lätz suringas neljänta wäimehe mano, pee magap
wohane sundi pelap jalutsis ja pähitsis, aga efi
noorsap ja ei kunde midäki, fis lätz suringas imetelen
ärâ ja mõttel kommen taka ma kaeda kes ka olli, kes
nee elaja mull sinni wõt.

Hommanyn sui käis kahwas ülüs tulli ja
suringas efi kah fis wõt temâ nee elaja ja pand
üttle koonte sellel kotz käiskümmend uest een olli,
ja üttel osnits wäimehile, kelle tänidamist pääle
nee elüja käis päält wällä jaafkwa ilma et neile
sõnâki üsten wõse wallaste piäz tegeemâ, pee om fis nemâ
koplikt sinni wõtnu, nüüd tänit ütz wäimes, ja es
midäki, fis tõine ka es weel sedäki, fis kolmas, sinek
pelle tänidamist pääle ka es tule sedäki, ja sui fis
neljäs wäimes hõigas fis olli käis sui kohakti hoomst
waljüs —. Ja fis üttel suringas, kaipe sui kawelele
sündi tiijt petmise nüüd am mul käis mättä kes
nee sinni ani wõtnu, ja fis wäl pel kõige pärämäne wäimes
karmanist wina kõwani wällä ja näitas suringale, waelast
põrmu, pee naha tükki ja. üttel pärmamna käis neide tüdäi
kes mino sünnivädmisele elapidäja pino mano omma
damnü. fis wihafi suringas ärâ ja ei nee petzik wäimehe
käis hendä mant ärâ. —

jutustanud petzikt wellast
mes wõda sündist Europ [illegible]

4. Water furm

Emmemeste olli sämä üts wäega wilits ja waene
mehesene, fest temäl es ole palio muud waranttist
alan sui palio wäikesti latsi. ja sui ta jälle üttes
kohtus rästi nink temäle nimone pandma wadsata, fis
es ja temä kohtust selle jaas wadeljit ja ta käwel
käis ümbre alawa kahwa läki ja neide peäst es tule
niikst warje latsele waderis, — fis üttel waene mees, mis ma
nüüd pia tegemä kas ma anna latsi fis harge päab
pia rästi kotsma ehk efi waderis minemä, mä lää
ammäde tarle, ja wahest üts ammäde puap sedäki.
Sis latz mees tule ja üts wanamees tulli temäle wasta
ja küsse temält, kes ka olide ja kohes ka minemän
olide, ja üttel ma olen üts wilut mees mere päält
kes enämb alnale latsele waderit ka ei joewate elgi,
fis üttel wanamees wõtte minna ma süll tõõn,
ja fis kusse waenemees kes ka olide üttle mulla ama
nimi, ja ka üttel minne ole Jummal. „ei fis
finno ma süll ei wõtta misperäst ka säigusst ei'tse
üts" am nü kiskas et temä ei tohi enämp ama
wara olgse, aga minna ole nüü waene et ei ole enämp
midäga sunde pästa, sui ka üts säigus mees olun fis
ma süll finno wõtan, tõõn ikz edesi teele. waani
sedäki wahest tõwwan, ja pee wanamees lätz enale
pasle, ninne waenemees enale, — ja fis tulli jällekt
üts tõine wanamees wasta ja küsse kohes ka tõõt,
ent waenemees üttel, ma olen üts waene mehesene
ja ei ka enale latsele mitte kohakt waderit ja tõõn
nüüd pedä ütsma, — fis üttel wanamees wõtta ka fis minno
minna süll tõõn ma ei pane wasta fest ma jo efi
pakkun hennäst. aga waene mees küsse, kes ka olide
üttle mulle ama nimi ärâ fis ma tahtsa ka küll,
ja wanamees üttel, minna olen furm, — fis üttel waene
mees, jah finno tahan ma süll wõtta fest finn aht
üts kõige öiglasemp mees, fest ka ei hoolt sinnapt, ei
ka wahest,